

**SZUVERENITÁSVÉDELMI
HIVATAL**

ÖSSZEhangolt támadás a magyar energiaszuverenitás ellen

Akcióban az Energiaklub

Az Energiaklub új, szervezett kampányt indított, amelyet arra épít fel, hogy Magyarország figyelmeztetést kapott az aarhusi egyezmény keretében, mert a kormány titkolja a Paks II. beruházással kapcsolatos információkat. A szervezet valódi célja nem az „átláthatóság” vagy a „demokratikus részvétel” érvényesítése, hanem a magyar energiapolitika hiteltelenítése és a stratégiai jelentőségű nukleáris kapacitás bővítésének akadályozása. Ez a kommunikációs keret külföldi gazdasági és politikai érdekcsoportok nyomásgyakorlási eszköze. A szuverenitás szempontjából komoly kockázatot jelent, hogy ez a szervezet úgy hajt végre egyértelműen politikai feladatokat, hogy közben a közvélemény számára nem átlátható, milyen érdekeket képvisel, és milyen célból avatkozik be a magyar energiapolitikai döntésekbe.

Az aarhusi egyezmény eredetileg a környezeti demokrácia erősítésére jött létre, három pillérrel: a környezeti információkhoz való hozzáférés, a nyilvánosság bevonása a döntéshozatalba, valamint a jogorvoslathoz való hozzáférés biztosítása. Bár ezek a célok fontos alapelvek, az egyezmény végrehajtási mechanizmusa nem bírói jellegű, hanem ajánlásokon és politikai mérlegelésen alapuló folyamat. Emiatt az aarhusi egyezmény könnyen válhat olyan civil szervezetek eszközévé, amelyek a környezeti részvétel fogalmát stratégiai nyomásgyakorlásra használják: a beadványokkal politikai konfliktusokat generálnak. A mechanizmus így alkalmas arra, hogy egy-egy beruházás – különösen a nemzetbiztonsági, energiaszuverenitási jelentőségű projektek, mint Paks II. – körül olyan politikai látszatot teremtsen, mintha jogsértés vagy nemzetközi elmarasztalás történt volna.

Az Energiaklub megbízói háttere: a globalista nyomásgyakorló hálózat finanszírozási modelljének nyomai

Az Energiaklub Szakpolitikai Intézet és Módszertani Központ Egyesület bevételeinek meghatározó része az Európai Bizottság programjaiból, nyugat-európai kormányzati alapokból és nemzetközi magánalapítványokból érkezett, köztük a European Climate Foundation, a német EUKI (*European Climate Initiative*), az Interreg Central Europe, az Európai Unió LIFE és Horizon 2020 keretrendszerai, valamint osztrák minisztériumok támogatásaként. A finanszírozási struktúra alapján egyértelműen azonosítható annak központ funkciója is: nyomásgyakorló szervezet, amely stratégiai szinten támadja a magyar energiapolitikai döntéseket.

A szervezet visszatérő és strukturális támogatói közé tartozik a Soros György által alapított Open Society Foundations és kapcsolt szervezetei. A szervezet jelentéseiben megbízóként szerepel a Soros-hálózathoz kötődő Ökotárs Alapítvány, amellyel nemcsak szervezeti, de személyi átfedések is kimutathatók.

Az **Energiaklub 2020–2024 között** az European Climate Foundationtól **49 431 eurót** (mintegy 19,5 millió forint), az osztrák klíma- és környezetvédelmi minisztériumtól **20 481 eurót** (mintegy 8,1 millió forint), az Interreg Central Europe programból **168 910 eurót** (mintegy 66,8 millió forint), az EUKI-tól **292 370 eurót** (mintegy 115,7 millió forint), valamint az Európai Bizottság LIFE programjától **180 400 eurót** (mintegy 71,4 millió forint) kapott; emellett több magánalapítvány – köztük az Open Society Foundations **25 000 dollárral** (mintegy 9,1 millió forint) – is finanszírozta projektjeit. A szervezet több, Magyarországon aktív hálózati szereplővel együtt – például *Greenpeace, K-Monitor, TASZ, Helsinki Bizottság, Levegő Munkacsoport, Átlátszó* – kampányt folytatott Magyarország szuverén energiapolitikai döntései ellen, és több alkalommal indított stratégiai pereket a magyar állam ellen.

Támadás a szuverén magyar energiapolitika ellen

Egy ország szuverén energiapolitikájának célja, hogy az ipar fejlesztéséhez és a lakosság mindennapi életéhez hosszú távon rendelkezésre álljon az olcsó, kiszámítható és biztonságos energia, amely diverzifikált importútvonalakat, stabil szerződéseket, fenntartott nukleáris kapacitásokat és alacsony előállítási költségű technológiákat igényel.

A versenyképes energiaár a modern ipar egyik legfontosabb feltétele, ezért az állam feladata, hogy mérsékelje a piaci ingadozásokat, védje a nagy energiaigényű ágazatok működését, és megakadályozza, hogy külső politikai döntések vagy spekulációk megdrágítsák a hazai energiát.

A szuverén energiapolitika garancia a kiszámítható rezsiköltségre és a külső válságok hatásainak tompítására. A rendszer technológiasemleges: nem ideológiai alapon választ, hanem a gazdasági racionalitást követve a nukleáris és megújuló energia, valamint más kapacitások kiegyensúlyozott alkalmazásával biztosítja a stabilitást. Mindez egyúttal nemzetbiztonsági kérdés is, hiszen az energiaellátás sérülékenysége külpolitikai kitettséget és zsarolhatóságot is jelent.

A nyomásgyakorló akcióban résztvevő környezet- és klímavédő szervezetek valójában nem környezetvédelmi szereplők: tevékenységük külföldi gazdasági és ideológiai szempontok hazai érvényesítését szolgálja. Nem az ország hosszú távú energiaellátásához fűződő érdekre helyezik a hangsúlyt, hanem arra, hogy megfeleljenek a finanszírozók által képviselt külföldi stratégiai céloknak. Ideológiai alapon kérdőjelezi meg a nukleáris energia, az energiapolitikai megállapodások vagy az árstabilitás jelentőségét, figyelmen kívül hagyva, hogy az ellátásbiztonság nem politikai vitatéma, hanem alapvető nemzeti érdek. A külföldről finanszírozott aktivista-szervezetek a szuverén energiapolitika ellenfelei: tevékenységük következménye nem a tisztább, biztonságosabb vagy olcsóbb energia, hanem a külső érdekek erőteljesebb érvényesítése a döntéshozatalban. Ilyen módon az „átláthatóság” politikai eszközzé válik.

Az Energiaklub és partnerei most azt sulykolják a közvéleményben, hogy Magyarország „figyelmeztetést” kapott, és 2028-tól „szankciókkal” kell számolnia, ennek narratív erejét a nukleáris beruházás delegitimálására használják fel. A valóság viszont az, hogy a figyelmeztetés nem bírói úton kikényszeríthető szankció, hanem egy nemzetközi szerződésen alapuló, politikai úton kikényszeríthető eszköz, amelynek hatályba lépése feltételes. A kampányuk fő üzenete az, hogy a kormány „titkolja” a Paks II. projekttel kapcsolatos információkat. Ezzel ellentétben Magyarország írásban fejtette ki álláspontját az eljárásban még 2014-ben, részletesen bemutatva, hogy a nukleáris kapacitások fenntartására vonatkozó döntéshozatali folyamat évtizedei alatt Magyarország megfelelt a vonatkozó nemzetközi és uniós követelményeknek, megfelelő és átlátható döntéshozatali eljárást folytatott le, valamint lehetőséget biztosított a nyilvánosság számára a hatékony felkészülésre és részvételre a környezetvédelmi döntéshozatal során.

A Magyarország szuverén energiapolitikáját támadó kampányhoz csatlakoztak a túlnyomórészt külföldi, hálózati forrásokból fenntartott sajtótermékek is. A megjelent cikkek forrásául a Greenpeace és az Energiaklub szolgált, akik nyilatkozataikban Magyarország elleni fellépést sürgették. A kampányban részt vett a Telex, a 24.hu, a HVG, a Népszava, az Economix, a Pénzcentrum és a Portfolio is.

Az orgánumok azt a látszatot keltik, mintha kézzelfogható, a lakosság egészségét érintő adatokat tartanának vissza, miközben a valóságban:

- a nukleáris beruházás nemzetbiztonsági jelentőségű részletei kiemelt védelem alatt állnak,
- tartalmuk publikálása külföldi érdekcsoportok számára stratégiai előnyt jelentene, és
- az ország versenyképességét, energiapolitikai mozgásterét gyengítené.

A kommunikáció központi arcai – például az Energiaklub és a Greenpeace vezetői – a kampányban következetesen azt a narratívát erősítik, hogy a kormány „zárt ajtók mögött” dönt, a társadalmat „kizárja”, és ezzel „megsérti” az aarhusi egyezményt. Ez a retorika nem valós szakmai kritika, hanem politikai-narratív keretezés, amely három célt szolgál:

- a nukleáris energia társadalmi támogatásának gyengítése, hogy a külföldi donorok által preferált technológiák kerüljenek előtérbe;
- a magyar energiaszuverenitás aláásása, amely a nukleáris kapacitásokra épül;
- nemzetközi fórumok aktiválása, hogy Magyarország mozgásterét külső politikai döntésekkel szűkítsék.